

ดอกไม้ในสวนเดียวกัน

พระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้ามีเพียงองค์เดียวเท่านั้น แต่คนทั้งหลายเรียกพระองค์ด้วยพระนามที่ต่างกัน

ผู้คนทั้งหลายในโลกต่างก็สวดมนต์อธิษฐานถึงพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน เราบางคนไม่ทราบเรื่องนี้ ต่างก็คิดว่าพระผู้เป็นเจ้าของเราต่างไปจากพระผู้เป็นเจ้าองค์ที่ผู้อื่นมีความศรัทธาในถือ

เมื่อใดก็ตามที่เรามีความเข้าใจว่า ทุกๆ คนต่างก็รักพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน เราก็จะนึกถึงคนทั้งหลายในโลกนี้เหมือนกับว่าเราเป็นสมาชิกครอบครัวใหญ่ครอบครัวเดียวกัน

มนุษยชาติ

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่งในโลก พระองค์ทรงสร้างดวงอาทิตย์ และดวงดาวที่ส่องแสงในเวลากลางวัน ทรงสร้างบรรดาดอกไม้แสนสวยและฝูงนกทั้งหลายรวมถึงสรรพสัตว์ทั้งมวลที่เราเห็นอยู่รอบตัวเรา

แต่ในบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมานี้ มีแต่เพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถรับรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและสามารถที่จะรักพระองค์

หากว่าเราตัดสินใจที่จะเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระองค์ เราจะมีความสุขอยู่เสมอ แต่เมื่อใดก็ตามที่เราลืมพระผู้เป็นเจ้าและพยายามที่จะทำตามแต่ใจของเราเอง เราจะไม่มีความสุขเลย

พระศาสดา

เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร พระศาสดาคือครูผู้มาจากพระผู้เป็นเจ้า ได้มาสอนเราเกี่ยวกับพระองค์ในช่วงเวลาที่ต่างกัน พระศาสดาทุกพระองค์ต่างก็สอนว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเราและต้องการให้เรารักพระองค์เป็นการตอบแทน

นี่คือพระนามของพระศาสดาที่มาจากพระผู้เป็นเจ้า มีด้วยกัน 7 พระองค์ คือ พระโมเสส พระกษณะ พระไซโรแอสเตอร์ พระพุทธรเจ้า พระเยซูคริสต์ พระโมฮัมหมัด พระบาฮาอุลลาห์

พระศาสดาทุกพระองค์ทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก ทุกพระองค์ต่างก็ประสูติในท้องถิ่นที่ต่างกันในโลกของเรานี้ ทุกพระองค์ได้ทรงนำความสุขและความยินดีมาสู่บุคคลใดก็ตามที่เชื่อฟังพระองค์

พระโมเสส

เมื่อหลายร้อยปีที่ผ่านมา มีคนอยู่ 12 เผ่า คนเหล่านี้ต้องทำงานหนักให้กับเจ้านายที่โหดร้าย พระโมเสสซึ่งในเวลานั้นยังชีพอยู่ด้วยการต้อนฝูงแกะได้เข้ามาช่วยผู้คนเหล่านั้น

พระโมเสสได้นำคนทั้ง 12 เผ่า ไปยังดินแดนอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งผู้คนเหล่านั้นสามารถใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระ พระโมเสสสอนให้พวกเขาเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า ยกย่องบิดามารดา และมีความรักให้แก่กันและกัน พระองค์ได้สอนว่าพวกเขาควรจะรักษาความสะอาด และมีความซื่อสัตย์ และจะต้องไม่ลืมที่จะสวดมนต์อธิษฐานถึงพระผู้เป็นเจ้า

ผู้คนในทุกๆ เผ่าต่างก็เชื่อฟังพระโมเสส และในภายหลังได้กลายเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ ต่อมาพวกเขาจึงได้ชื่อว่า “ชาวยิว”

พระกษณะ

พระกษณะทรงเป็นพระศาสดาผู้มาจากพระผู้เป็นเจ้า ทรงสอนให้คนทั้งหลายรู้ว่า พวกเขาจะรักพระผู้เป็นเจ้าและจะเชื่อฟังกฎบัญญัติของพระองค์ได้อย่างไร ทรงสอนว่าเราแต่ละคนควรพยายามทำงานของเราให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ การกระทำเช่นนี้จะนำความสุขใจมาสู่ตัวเราเองและผู้อื่นด้วย

พระกษณะทรงประสูติในเวลาที่นานมาแล้ว ทรงใช้เวลาในยามที่ทรงเป็นเยาวชนด้วยการเป็นคนเลี้ยงวัว และอาศัยอยู่ในหมู่บ้านบารธมดา ในภายหลังพระกษณะได้ทรงเป็นผู้ปกครองดินแดนแคว้นเล็กๆ แคว้นหนึ่งในประเทศอินเดีย

ประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ในประเทศอินเดียเป็นผู้ที่นับถือพระกษณะ พวกเขาได้ชื่อว่า “ชาวฮินดู”

พระโซโรแอสเตอร์

พระโซโรแอสเตอร์ทรงประสูติในหมู่คนที่บูชาดวงอาทิตย์ พระโซโรแอสเตอร์สอนพวกเขาว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสร้างดวงอาทิตย์ ฉะนั้นพวกเขาสวมควรที่จะนับถือบูชาพระผู้เป็นเจ้า แต่ว่าผู้คนเหล่านั้นต่างก็กล่าวว่าบรรพบุรุษของพวกเขาต่างก็นับถือบูชาดวงอาทิตย์และพวกเขาควรจะปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิม

เมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน พระเจ้าแผ่นดินได้มีความเลื่อมใสในพระโซโรแอสเตอร์ เมื่อเป็นดังนั้นประชาชนจึงเริ่มรับฟังพระองค์

พระโซโรแอสเตอร์ให้พวกเขาเลือกระหว่างความดีและความชั่ว พระองค์ได้สอนว่าพวกเขาควรพยายามที่จะคิดถึงแต่สิ่งที่ดี ใช้คำพูดที่ดี และมีความประพฤติที่ดีอยู่เสมอ

ผู้ที่ที่เป็นสาวกของพระโซโรแอสเตอร์ได้ชื่อว่า “โซโรแอสเทรียน” หรือ “ปาร์ซี”

พระพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าทรงเป็นเจ้าชายผู้ทรงอ่อนโยน ทรงสละพระราชวังและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดเพื่อที่จะใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ทรงใช้เวลาในช่วงชีวิตของพระองค์สั่งสอนให้ผู้คนทั้งหลายรู้ว่าพวกเขาสามารถจะบรรลุถึงความสุขที่แท้จริงได้อย่างไร

พระพุทธเจ้าสอนว่า หากเราจะคิดเพียงแต่จะกอบโกยความร่ำรวยและใช้ชีวิตอยู่อย่างสุขสบายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เราจะไม่มีวันที่จะมีความสุขได้ เราจะมีสุขได้หากว่าเราจะหยุดประพฤตินอนอย่างเห็นแก่ตัว และยุติความโลภลงได้

ผู้ที่นับถือพระพุทธเจ้าได้ชื่อว่า “ชาวพุทธ” พระพุทธเจ้าทรงบอกให้สาวกของพระองค์ทราบว่ายังมีพระศาสดาองค์อื่นๆ ที่อยู่ในฐานะเช่นเดียวกับพระองค์ ซึ่งจะเสด็จมาสอนพวกเขาเช่นเดียวกับพระองค์

พระเยซูคริสต์

พระเยซูคริสต์มีอาชีพช่างไม้ธรรมดาเท่านั้น ในภายหลังทรงใช้เวลาในช่วงชีวิตของพระองค์สั่งสอนผู้คนเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้า

ในเวลา que พระเยซูคริสต์ยังมีชีวิตอยู่นั้น ผู้คนส่วนมากจะเข้าฟังธรรมะในโบสถ์และปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมซึ่งพวกเขาได้เรียนรู้มาจากบรรพบุรุษของพวกเขา แต่พระเยซูคริสต์กล่าวว่า การปฏิบัติตามดังกล่าวจะไม่มีประโยชน์แต่อย่างใดหากว่าพวกเขาไม่มีความรักในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง และไม่ยอมช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

พวกคนที่ชั่วร้ายต่างไม่พอใจในคำสอนของพระเยซูคริสต์และได้นำพระองค์ไปประหาร ผู้ที่นับถือพระเยซูคริสต์ได้ชื่อว่าเป็น “ชาวคริสต์”

พระเยซูคริสต์ทรงกล่าวว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้ง เช่นเดียวกับที่พระกฤษณะได้ทรงสัญญาไว้

พระโมฮัมหมัด

พระโมฮัมหมัดประสูติในหมู่ชนเผ่าที่ยังไม่มีความเจริญ พวกเขา มักจะต่อสู้กันเองอยู่เสมอ และมีความโหดร้ายอย่างมากต่อเหล่าสตรีในหมู่พวกเขา

พระโมฮัมหมัดเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบดูแลฝูงอูฐจำนวนหลายตัวซึ่งใช้เป็นพาหนะขนสินค้าข้ามทะเลทราย ทุกๆ คนต่างมีความไว้วางใจในพระองค์ และเรียกพระองค์ว่า “ผู้ซื่อสัตย์” แต่ว่าเมื่อพระองค์เริ่มสอนผู้คนเหล่านั้นว่าพวกเขาควรจะเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้าและเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตที่เลวร้ายของเขาเสียใหม่ คนเหล่านั้นก็กลับกลายเป็นศัตรูของพระองค์

ในภายหลัง เมื่อพวกเขาพร้อมที่จะรับฟังคำสอนของพระโมฮัมหมัด พระองค์ได้สอนให้พวกเขารู้จักสวดมนต์อธิษฐานถึงพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้กลายมาเป็นคนดี และดำเนินชีวิตอยู่อย่างสันติ

ผู้ที่เป็สาวกของพระโมฮัมหมัดได้ชื่อว่าเป็น “ชาวมุสลิม”

พระบาฮาอุลลาห์

พระบาฮาอุลลาห์เป็นบุตรชายของผู้สูงศักดิ์ และมีความสำคัญมากผู้หนึ่ง เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้า พระบาฮาอุลลาห์ประสูติท่ามกลางความร่ำรวย แต่พระองค์กลับไม่ทรงผูกพันต่อสิ่งเหล่านั้นเลย

พระบาฮาอุลลาห์ได้เสด็จมาสอนเราถึงการดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

พระบาฮาอุลลาห์ทรงสอนพวกเราว่าคนทั้งหลายในโลกนี้ไม่ว่าจะแตกต่างกันเพียงใดในเวลาที่เหมาะสมที่จะเชื่อฟังพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้าทุกพระองค์ และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันตั้งพื้นอง

ในทุกๆ ประเทศต่างก็มีประชาชนจำนวนหนึ่งที่เลื่อมใสในพระบาฮาอุลลาห์และพยายามอย่างหนักที่จะเชื่อฟังพระองค์ คนเหล่านั้นได้ชื่อว่า “ชาวบาไฮ”

การเชื่อฟัง

เราทุกคนเชื่อฟังพ่อแม่ของเรา เพราะเรารักท่าน เราต่างก็รู้ว่าไม่ว่าท่านจะบอกให้เราทำอะไรก็ตาม สิ่งนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเรา

เราเชื่อฟังพระศาสดาของพระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าเรารักทุกๆ พระองค์ และเราต่างก็รู้ว่าคำสอนของพระศาสดาทั้งหลายนั้นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเรา

เมื่อใดก็ตามที่เรารับฟังคำสอนของพระศาสดาทั้งหลายและปฏิบัติตามคำสอนนั้นเราก็มีความสุขทันทีที่เราไม่ยอมเชื่อฟังพระองค์เราจะต้องพบกับความทุกข์ยากแน่นอน

บทเรียนทุกบทในหนังสือเล่มนี้สอนเราให้รู้ว่าเราควรจะปฏิบัติตามคำสอนของพระศาสดาทุกๆ พระองค์

บทสวดมนต์

เมื่อไรก็ตามที่เราสวดมนต์อธิษฐาน เวลานั้นเรากำลังสนทนากับพระผู้เป็นเจ้า พระผู้เป็นเจ้าทรงรักเรา และปรารถนาให้เราสนทนากับพระองค์ทุกๆ วัน

นี่คือบทสวดมนต์ที่มีความไพเราะบทหนึ่ง ซึ่งเราสามารถที่จะท่องจำให้ขึ้นใจและสวดมนต์อธิษฐานวันละ 1 ครั้ง

“ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าเจ้า ข้าพเจ้าขอเป็นสักขีพยานว่า พระองค์ทรงสร้างข้าพเจ้าขึ้นมา เพื่อให้รู้จักและบูชาพระองค์ บัดนี้ข้าพเจ้าขอยืนยันความไว้อำนาจของเจ้าพเจ้าและความทรงเดชานุภาพของพระองค์ ความยากไร้ของข้าพเจ้า และความมั่งคั่งของพระองค์

ไม่มีพระผู้เป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงช่วยเหลือในภยันตราย พระผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยตนเอง

รุ่งอรุณ

ช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับการสวดมนต์อธิษฐานคือยามรุ่งอรุณ ในยามนี้เป็นช่วงระหว่างความมืดมนของยามค่าคืนกำลังจะสิ้นสุดลง และวันใหม่กำลังจะเริ่มต้น

เมื่อเราตื่นนอนในเวลารุ่งอรุณเราสมควรจะสนทนากับพระผู้เป็นเจ้า และขอให้พระองค์ทรงคุ้มครองเราตลอดทั้งวัน

นี่คือบทอธิษฐานอีกบทหนึ่งสำหรับเราใช้อธิษฐานในยามรุ่งอรุณ

“ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าโปรดนำทางข้าพเจ้า โปรดคุ้มครองข้าพเจ้า โปรดบันดาลให้ข้าพเจ้าเป็นตะเกียงที่สว่างไสวและดาราที่สุกใส พระองค์คือพระผู้ทรงอำนาจ พระผู้ทรงอาณูภาพ”

ขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้า

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลายในโลกนี้ที่มีความจำเป็นสำหรับเรา เราได้รับอาหารจากพื้นแผ่นดิน และน้ำจากลำธารใสสะอาดที่ไหลมาจากภูเขาสูง มีสิ่งต่างๆ มากมายที่เราสามารถนำมาทำเครื่องนุ่งห่มสำหรับสวมใส่ และสำหรับปลูกสร้างบ้านเพื่อเป็นที่อยู่อาศัย

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างพื้นดินให้เป็นสถานที่สวยงามสำหรับเรา ขอให้มองไปรอบๆ ตัวเราแล้วจะเห็นว่าดอกไม้บานาพรรณนั้นสวยงามเพียงใด ผุ่่นกและเหล่าผีเสื้อก็เช่นเดียวกัน เมื่อสังเกตให้ดีแล้วจะเห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงใช้รูปทรงและสีสันที่หลากหลาย นกแต่ละตัวต่างก็มีบทเพลงที่ขับร้องเป็นของตัวเอง ดอกไม้ที่หอมหวานทุกพรรณต่างก็มีกลิ่นหอมที่ต่างกัน

เราจะต้องจำไว้เสมอที่จะขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าสำหรับสิ่งอันประเสริฐสุดเหล่านี้ทุกๆ สิ่ง

ความรัก

“จงฉายแสงแห่งความรักอันหาที่สิ้นสุดมิได้นี้ให้แก่ทุกๆ คน ที่ท่านพบพาน”

เราทุกคนต่างก็รักครอบครัวของเรา แต่เราก็ยังไม่เพียงพอ เราต้องรักทุกๆ คนไม่ว่าเขาจะมีเชื้อชาติใดหรือเป็นประชาชนของประเทศใดก็ตาม

พระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทุกคนในโลกนี้ เมื่อเรารักพระผู้เป็นเจ้าเราจะรักทุกๆ คนที่พระองค์ทรงสร้าง

เราไม่สามารถจะรักผู้อื่นได้หากว่าเราจะมองเห็นแต่ข้อบกพร่องของเขาเท่านั้น แต่ว่าเราจะรักเขาได้เมื่อเราพยายามที่จะมองให้เห็นคุณสมบัติที่ดีของเขา

เครื่องประดับที่แท้จริง

คนจำนวนมากสวมเครื่องประดับหรือเสื้อผ้าที่สวยงามเพื่อว่าเขาจะได้ดูดีขึ้น สิ่งเหล่านี้อาจสูญหายหรือเสื่อมสลายลงได้

แต่แล้วยังมีเครื่องประดับอื่นๆ อีกหลายประเภทที่จะได้มีวันสูญหายไปได้ เช่น สัจจะธรรม ความซื่อสัตย์ ความสุภาพอ่อนน้อม และคุณสมบัติที่ดีอื่นๆ อีกมากซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องประดับที่จะทำให้พระผู้เป็นเจ้ามองดูสวยงามในสายตาของทุกๆ คนที่ได้รู้จักเขา

ขอให้เราพยายามสะสมเครื่องประดับที่แท้จริงเหล่านี้ไว้เพราะเราสามารถจะนำติดตัวไปได้เสมอไม่ว่าเราจะไปที่ใดก็ตาม

วาจาสัตย์

“วาจาสัตย์คือรากฐานของคุณธรรมทั้งปวง”

อาจจะไม่ง่ายเสมอไปที่จะพูดความจริง แต่เราจะต้องพยายามอย่างมากที่จะปฏิบัติให้ติดเป็นนิสัย เราควรจะขอให้พระผู้เป็นเจ้าช่วยให้เราเป็นคนที่มีสัจจะธรรม

หากว่าเราไม่ได้เรียนรู้บทเรียนนี้ ในขณะที่เรายังเป็นเด็กอยู่ ต่อไปจะเป็นสิ่งที่ยากมากยิ่งขึ้นที่จะเรียนรู้ในเวลาที่เราเติบโตเป็นผู้ใหญ่

ขอให้เราจงตั้งใจให้มั่นคงว่าเราจะเป็นผู้มีวาจาสัตย์อยู่เสมอ และจะไม่มีวันที่จะพูดโกหก

รักษาคำสัญญา

“จงอย่าพูดในสิ่งที่เจ้าเองทำไม่ได้”

เมื่อเราสัญญาว่าจะทำสิ่งใดเราต้องจำไว้เสมอว่า เราจะต้องทำให้ได้ตามนั้น

หากว่าเราไม่แน่ใจว่าเราจะสามารถรักษาคำพูดของเราได้หรือไม่ เราก็ไม่ควรให้คำสัญญากับใคร

จงจำไว้เสมอว่า ทุกครั้งที่เราต้องการจะให้คำสัญญาว่าจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากที่ให้สัญญาแล้ว ขอให้พยายามรักษาสัญญานั้นไม่ว่าจะมีความยากลำบากเพียงใดก็ตาม

ความกรุณา

พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความกรุณาอย่างท่วมท้น พระองค์ทรงประทานทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในโลกนี้ให้แก่เรา พ่อแม่ของเรา มิตรสหายของเรา บ้านที่เราอาศัย และสิ่งที่ดีต่างๆ อีกมากมายที่เป็นของเรานั้น ล้วนเป็นของขวัญจากพระผู้เป็นเจ้าทั้งสิ้น

เราก็เช่นกันควรฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้มีความกรุณา และพระผู้เป็นเจ้ามีพระประสงค์ให้เราแบ่งปันสิ่งดีๆ ที่เรามีอยู่ให้แก่ผู้อื่นบ้างและไม่ควรเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้เป็นของตนเองเพียงผู้เดียว

คนที่มีความกรุณาอย่างกว้างขวาง และได้แบ่งปันสิ่งที่เขามีอยู่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดปรานคนเหล่านี้และจะประสาทสิ่งที่ดีให้แก่เขามากยิ่งขึ้นไปอีก เพื่อเป็นการตอบแทนน้ำใจของเขา

ความซื่อสัตย์

ผู้ที่มีความซื่อสัตย์จะไม่มีวันหยิบฉวยสิ่งของที่เป็นของผู้อื่น เราจะพอใจหรือไม่หากว่ามีคนบางคนมาหยิบสิ่งของของเราไปโดยไม่ได้ขออนุญาต เราย่อมจะไม่พอใจแน่นอน

ดังนั้นเราจึงไม่ควรที่จะหยิบสิ่งของที่เป็นของผู้อื่นไปเช่นเดียวกัน เวลาที่เพื่อนของเราขอให้เราเก็บรักษาสິงของของเขาไว้เราจะต้องดูแลสิ่งของนั้นให้ดีที่สุดและส่งคืนให้แก่เจ้าของเมื่อถึงเวลาที่เขามารับคืน

ความสุภาพอ่อนน้อม

“ขอให้พระพรอันประเสริฐจงสถิตอยู่กับบุคคลผู้มีความสว่างไสวด้วยแสงแห่งความสุภาพอ่อนน้อม”

เราควรจะแสดงความสุภาพอ่อนน้อมต่อคนทุกๆ คนไม่เพียงแต่เฉพาะญาติผู้ใหญ่หรือผู้สูงวัยในหมู่พวกเรานั้นแต่รวมไปถึงในหมู่เพื่อนของเราด้วย แม้กระทั่งเด็กที่เล็กกว่าเราก็ตตาม

เราสามารถแสดงความรู้สึกอ่อนน้อมในขณะที่เรากำลังสนทนากับผู้อื่นและในวิธีที่เราปฏิบัติต่อเขา

เราสามารถแสดงให้เห็นว่าเราเป็นผู้มีความรู้สึกอ่อนน้อมโดยการไม่พูดโต้ตอบเมื่อมีผู้อื่นว่ากล่าวเราด้วยคำพูดที่ไร้ความเมตตา

ความเมตตา

เด็กเล็กๆ และผู้ป่วยไม่สามารถดูแลตนเองได้ พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากเรา เราจะปฏิบัติต่อเขาด้วยความเมตตาอย่างที่สุดและจะต้องไม่แสดงความไม่พอใจ หรือขาดความอดทนต่อเขา

เมื่อเวลาที่พ่อแม่ของเรากำลังยุ่งอยู่กับงานอื่น เราจะต้องช่วยดูแลน้องๆ ที่ยังเล็กอยู่ เมื่อเวลาที่เราร่วมเล่นกับเด็กคนอื่นๆ เราควรจะมีความอ่อนโยนและให้ความเมตตาเป็นพิเศษโดยเฉพาะกับเด็กที่ยังเล็กกว่า

สรรพสัตว์

ในโลกนี้ยังมีสรรพสัตว์อยู่มากมายหลายชนิด บางชนิดมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อเรา

ในประเทศหลายประเทศผู้คนใช้ม้าและสัตว์อื่นเป็นพาหนะสำหรับเดินทางไปยังที่ต่างๆ เขาใช้วัวลากเกวียนที่บรรทุกของหนักหรือไม่ก็ใช้สำหรับไถนาให้แก่เขา สัตว์บางชนิดผลิตน้ำมัน บางชนิดให้ขนที่อ่อนนุ่ม หรือแผ่นหนังแก่เรา

ขอให้พยายามนับจำนวนสัตว์ที่มีประโยชน์แก่เราทั้งหมดเท่าที่เราจะรู้จักและขอให้นึกถึงประโยชน์ต่างๆ ที่สัตว์เหล่านั้นมีให้แก่มนุษย์

สัตว์ทั้งหลายย่อมมีความหิวโหยและความกระหายเช่นเดียวกับเรา สัตว์เหล่านั้นย่อมรู้สึกเจ็บเมื่อถูกเราตี ให้คิดว่าเราจะต้องปฏิบัติต่อสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้นในลักษณะใดจึงจะเหมาะสม

การให้อภัย

เราทุกคนต่างก็ทำผิดพลาดได้ พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยเรา หากว่าเรารู้สึกเสียใจต่อความผิดที่เรากระทำไปแล้ว และขอให้พระองค์ทรงยกโทษให้แก่เรา

แต่ว่าเราจะต้องตั้งใจที่จะไม่ทำความผิดนั้นซ้ำอีก ดังที่พระผู้เป็นเจ้าทรงพร้อมที่จะให้อภัยเรา เมื่อเราทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง เราก็ควรจะต้องให้อภัยคนอื่นๆ ที่แสดงความร้ายกาจต่อเรา

เราควรระวัง และไม่แสดงความร้ายกาจต่อเขาเป็นการโต้ตอบ

การกระทำ

“ขอให้การกระทำเป็นอารมณ์ของเจ้ามิใช่คำพูด”

คำพูดนี้หมายความว่าเราจะต้องทำความดี มิใช่เพียงแค่พูดถึงเท่านั้น การช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่ของเรา การแสดงความเมตตาต่อเด็กเล็กๆ การแบ่งปันสิ่งของที่เรามีแก่ผู้อื่น คือการกระทำที่ดีที่เราสามารถปฏิบัติได้ จะมีประโยชน์อย่างไรหากว่าเราเพียงแค่พูดถึงการทำความดีเหล่านั้นแต่ไม่ปฏิบัติตามที่พูด

เราสามารถคิดได้หรือไม่ถึงการกระทำที่ดีข้ออื่นๆ ที่เราสามารถปฏิบัติได้

ความกล้าหาญ

เป็นสิ่งที่ดีเยี่ยมเมื่อเรามีความกล้าหาญ

หากเรามีความกล้าหาญ เราไม่เกรงกลัวที่จะพูดความจริง เมื่อใดก็ตามที่เราทำความผิดและเรารู้อย่างแน่นอนว่าเราจะต้องถูกตำหนิ หากว่าเรามีความกล้าหาญเราจะทำสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้องอยู่เสมอ แม้ว่าเพื่อนของเราจะหัวเราะเยาะและคิดว่าเราเป็นคนโง่ก็ตาม

คิดว่าเรามีความกล้าหาญพอหรือไม่

นิสัย

เมื่อเรากระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซ้ำแล้วซ้ำอีกเป็นประจำ สิ่งนั้นจะกลายเป็นนิสัย เราสามารถสร้างนิสัยที่ดีหรือไม่ดีได้เมื่อเรายังเป็นเด็กอยู่

ตัวอย่างเช่น เมื่อเราต้องการที่จะเป็นผู้มีสัจจะธรรม เราสามารถเลือกได้ว่าจะต้องพูดความจริงอยู่เสมอ แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ยากมากในตอนแรกก็ตาม แต่ในไม่ช้าก็จะกลายเป็นนิสัย และพวกเราจะไม่มีวันที่จะนึกถึงการพูดเท็จอีกต่อไป

เพื่อนของเราสามารถช่วยให้เราสร้างนิสัยที่ดีได้ หากว่าเราคบเพื่อนที่ดีเราจะเรียนรู้แต่สิ่งที่ดีจากเขา หากว่าเราคบเพื่อนที่นิสัยไม่ดี เราก็จะติดนิสัยไม่ดีนั้นมาด้วยทีละเล็กละน้อยตามเวลาที่ผ่านมาทุกวัน

บิดามารดา

พ่อแม่เลี้ยงดูเราตั้งแต่เมื่อเราเกิดมา ท่านบออาหารเมื่อเวลาที่เราหิวและดูแลเมื่อเวลาที่เราเจ็บป่วย

พ่อแม่รักลูกทุกคนของท่าน และปรารถนาที่จะเห็นลูกทุกคนมีความสุข

เราสามารถจะแสดงให้เห็นว่า เราก็คงท้อแท้เหมือนกัน โดยเราจะต้องปฏิบัติตามความประสงค์ของท่าน

พระผู้เป็นเจ้าทรงเปรียบเสมือนบิดามารดาผู้มีความเมตตา เป็นผู้ที่รักเราทุก ๆ คน พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานทุกสิ่งทุกอย่างที่มีความจำเป็นสำหรับเราในโลกนี้ และพระองค์ได้ส่งพระศาสนาทิ้งหลายเพื่อมาสั่งสอนเรา ให้เราได้ว่าเราจะสามารถอาศัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้อย่างไร

บ้านของเรา

ผู้คนทั้งหลายต่างก็อาศัยอยู่ในบ้านที่มีรูปทรงแตกต่างกัน บางคนอาศัยอยู่ในบ้านที่ปลูกสร้างเป็นหลัง ส่วนคนอื่น ๆ อาจอาศัยอยู่ในห้องพัก หรือบางคนอาจอาศัยอยู่ในกระโจม

ไม่ว่าบ้านที่เราอาศัยอยู่จะเป็นแบบใดก็ตาม เราควรจะรักษากันของเราให้สะอาด ไม่จำเป็นเลยที่เราจะต้องมีสิ่งของมากมายในบ้านของเรา ขอเพียงแต่ว่าบ้านของเรานั้นจะต้องสะอาด และเป็นระเบียบอยู่เสมอ

เราทุกคนต่างยินดีที่จะเชื่อเชิญเพื่อน ๆ ให้มาเยี่ยมบ้านของเรา เราควรจะให้การต้อนรับแขกผู้มาเยือนจากต่างประเทศ และจะต้องไม่ปฏิบัติต่อเขาเหมือนเป็นคนแปลกหน้า

“พลังแห่งความรักและความเมตตาปรานีจะต้องเป็นพลังที่แรงกล้า เพื่อว่าคนแปลกหน้าจะสามารถหาเพื่อนให้แก่ตนเองได้”

ประเพณี

ขนบธรรมเนียมประเพณีมากมายที่ผู้คนได้ปฏิบัติตามกันมาเป็นเวลาช้านาน ประเพณีเหล่านี้บางอย่างก็ดีบางอย่างก็ไม่ได้

เราไม่ควรจะปฏิบัติตามประเพณีเพียงเพราะว่าคนอื่น ๆ ได้ปฏิบัติเช่นนั้นมาเป็นเวลานานหลายปี บางครั้งเราจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงประเพณีบางอย่าง เพราะว่าประเพณีดังกล่าวจะให้โทษแก่เราบ่อยครั้งที่เดียวที่เราจะต้องเรียนรู้ที่จะปฏิบัติตามประเพณีใหม่ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ดีแก่เรา

พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาให้เราใช้ความคิดในทุก ๆ สิ่ง และเลือกปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีเท่านั้น

ความสะอาด

เราเคยเห็นลำธารใสสะอาดไหลผ่านมาตามหุบเขาหรือไม่ น้ำในลำธารนั้นใสบริสุทธิ์และสะอาดสำหรับใช้เป็นน้ำดื่มได้

ในบางประเทศน้ำที่ใสสะอาดจะถูกส่งไปตามบ้านทุก ๆ หลังโดยผ่านทางท่อน้ำ แต่ก็ยังมีสถานที่อื่น ๆ อีกหลายแห่งที่ประชาชนไม่มีน้ำสะอาดใช้ แต่มีบ่อน้ำและแม่น้ำที่เขาสามารถนำน้ำมาใช้ได้ตามความจำเป็นของเขา

บ่อน้ำและแม่น้ำทั้งหลายเหล่านี้จะต้องได้รับการดูแลให้สะอาดเพราะว่าประชาชนอาจเจ็บป่วยลงได้จากการใช้น้ำที่สกปรกนั้น

การรักษา

เราควรได้รับการรักษาจากแพทย์เมื่อยามที่เราเจ็บป่วย ยาของคุณหมออาจจะมีรสชาติที่ไม่ดีนัก แต่ว่ายาเหล่านั้นจะให้ผลดีแก่เรา เราควรจำไว้เช่นเดียวกันว่าเราควรสวดมนต์อธิษฐานเพื่อการรักษา เมื่อตัวเราหรือเพื่อนของเรารู้สึกไม่สบาย

และนี่คือบทสวดมนต์เพื่อการรักษาที่เราควรท่องจำให้ขึ้นใจ

“พระนามของพระองค์คือการรักษาของข้าพเจ้า ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า และการระลึกถึงพระองค์คือทิพย์โอสถของข้าพเจ้า การเข้าใกล้พระองค์คือความหวังของข้าพเจ้า และความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อพระองค์นั้นคือมิตรของข้าพเจ้า ความปรารถนาที่พระองค์มีต่อข้าพเจ้าคือการรักษา และการช่วยเหลือข้าพเจ้าทั้งในโลกนี้และโลกหน้า แท้จริงแล้ว พระองค์พระผู้ทรงอารี พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงอัจฉริยภาพ”

ความรู้

เราสามารถเรียนรู้ได้ว่าเราจะดูแลตัวเองอย่างไร เพื่อที่เราจะไม่ต้องเจ็บป่วย และสิ่งนี้เป็นสิ่งหนึ่งในจำนวนหลาย ๆ สิ่งที่เราสามารถจะเรียนรู้ได้ในขณะที่เรากำลังเจริญเติบโต

เราไม่ควรจะพึงพอใจแต่กับสิ่งที่เราได้เรียนรู้ไปแล้ว แต่ว่า เราควรพยายามหาความรู้เพิ่มเติมขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกวันที่ผ่านมา

วิธีที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ก็คือการศึกษบทเรียนทั้งหลายของเรา อ่านหนังสือเรื่องใหม่ ๆ และถามคำถามอยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น “สาเหตุใดที่ชาวนาต้องไถนา” “น้ำฝนตกลงมาจากไหน” “กระดาศทำจากอะไร” ยังมีคำถามอีกมากมายที่เราจะถามได้

คุณครูในโรงเรียนของเรา

เราต่างก็รักและเคารพครูในโรงเรียนของเรา ท่านสอนให้เรารู้จักอ่านและเขียน และสอนเราให้เป็นคนดีให้เป็นผู้มีความสุภาพอ่อนน้อม

เราควรเชื่อฟังสิ่งที่ครูของเราสอนและพยายามศึกษาบทเรียนที่ท่านสอน หากว่าเราไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนในขณะที่เรายังเป็นเด็กอยู่ เมื่อเราอายุมากขึ้นเราจะพบว่า เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะมาเริ่มต้นเรียนสิ่งใหม่ๆ

ขอให้เราทำให้คุณครูทุกท่านมีความพอใจโดยตั้งใจศึกษาบทเรียนของเราทุกๆ วัน

เด็กชายและเด็กหญิง

เด็กชายและเด็กหญิงทั้งหลายควรจะไปโรงเรียนด้วยกันทุกคนและควรจะได้รับ การดูแลและปฏิบัติต่อพวกเขาโดยไม่แตกต่างกัน

ในอดีตผู้คนทั้งหลายคิดว่า เด็กชายมีความสำคัญมากกว่าเด็กหญิง ในปัจจุบันเราได้รู้แล้วว่าสิ่งที่กล่าวมานั้นไม่เป็นความจริง พระผู้เป็นเจ้าทรงรักทั้งเด็กหญิงและเด็กชายเท่าๆ กัน และทรงปรารถนาให้พวกเขารักพระองค์เป็นการตอบแทน

เมื่อถึงเวลาที่เด็กชายและเด็กหญิงเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เขาก็จะมีหน้าที่ที่ต่างกัน แต่ละคนจะมีงานสำคัญที่พวกเขาจะต้องทำ และพวกเขาก็จำเป็นต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เขาจะต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับซึ่งกันและกันในฐานะที่มีความเท่าเทียมกัน

การทำงาน

คนทุกคนในหมู่พวกเราต่างก็มีภาระกิจที่จะต้องปฏิบัติ และเราจะต้องพยายามทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

ไม่ว่าจะเป็น ชาวนา พ่อค้า ครูอาจารย์ แพทย์ ช่างไม้ ช่างทาสี หรือคนทำความสะอาดก็ตาม ทุกๆ คนต่างก็ทำงานที่มีความสำคัญทั้งนั้น

เด็ก ๆ ก็มีงานที่จะต้องทำ พวกเขาควรจะต้องศึกษาบทเรียนให้ดีเมื่อเวลาที่เป็นโรงเรียน และช่วยเหลือพ่อแม่เมื่อเวลาที่อยู่บ้าน

หากว่าเราปฏิบัติภาระกิจให้สำเร็จไปด้วยดีแล้ว การกระทำนั้นก็จะนำความสุขมาสู่บุคคลรอบข้าง

ความเพียรพยายาม

งานที่เราจะต้องทำอาจจะไม่เป็นงานที่ง่ายเสมอไป แต่ถ้าเรามีความอดทน และพยายามโดยไม่ย่อท้อ เราก็จะสามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้

เมื่อเราทำงานที่ยากให้สำเร็จลงได้ ย่อมแสดงว่าเราไม่ได้เลิกล้มความพยายาม และในที่สุดเราก็มีความพึงพอใจมากกว่าเมื่อเวลาที่เราทำงานที่ง่ายกว่าให้สำเร็จ

เราเคยประสบความสำเร็จในการเรียนรู้บทเรียนซึ่งในครั้งแรกดูเหมือนจะยากมากหรือไม่

หากว่าเราได้รับงานที่ยากมากมาทำ ขอให้เราอย่าเอาแต่บ่นจนพยายามทำงานนั้นด้วยความยินดี แล้วงานนั้นก็จะดูเหมือนไม่เป็นสิ่งที่ยากอีกต่อไป

การช่วยเหลือผู้อื่น

เราเคยหยุดคิดหรือไม่ว่าจะต้องใช้คนจำนวนเท่าไรจึงจะช่วยกันทำขนมปัง 1 แถว

เรามาเริ่มต้นด้วยชาวนาซึ่งเป็นผู้ปลูกเมล็ดธัญพืช แล้วลองนับดูว่ายังมีคนอื่น ๆ อีกมากมายเท่าไรที่จะต้องช่วยกัน

แล้วอย่าลืมว่าเราจำเป็นต้องใช้เกลือและน้ำสำหรับทำขนมปัง นอกจากนั้นแล้วเรายังต้องมีถาดสำหรับอบขนมปังและยังต้องใช้ไฟเพื่อทำการอบขนมปังนั้นด้วย คนหลายคนต่างก็มีส่วนช่วยในการเตรียมสิ่งเหล่านี้

เราไม่สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้โดยปราศจากความช่วยเหลือจากผู้อื่น เราเองก็เช่นเดียวกันจะต้องกระทำทุกอย่างที่เราสามารถทำได้เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น

การทำงานร่วมกัน

ยังมีสิ่งต่างๆ อีกมากมายที่คนเพียงคนเดียวไม่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง หากว่าคนกลุ่มหนึ่งจะตัดสินใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันแล้ว เขาก็จะสามารถทำงานนั้นให้สำเร็จลงได้โดยง่ายดาย

ตัวอย่างเช่น ชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีความจำเป็นต้องสร้างโรงเรียนสำหรับบุตรหลานของเขา แต่ไม่มีใครสักคนในหมู่บ้านเขาที่มีเงินพอที่จะออกทุนสร้างโรงเรียนทั้งหลังได้เพียงผู้เดียว แต่ถ้าทุกๆ คนช่วยกันบริจาคคนละเล็กคนละน้อย พวกเขาจะสามารถรวบรวมเงินทุนได้อย่างเพียงพอสำหรับสร้างโรงเรียน

ขอให้เรานึกถึงว่าจะมีการกระทำที่ดีอะไรบางอย่างที่เราและเพื่อนๆ สามารถร่วมมือกันปฏิบัติได้

การเล่น

เด็กทุกคนชอบเล่น เป็นสิ่งที่ดีที่จะได้เล่นได้หัวเราะร่าเริง และได้ขับร้องเพลงแต่เราจะเล่นทั้งวันไม่ได้ เพราะว่าเรามีบทเรียนที่จะต้องเรียนและยังมีงานอื่นๆ ที่จะต้องทำ เวลาที่ดีที่สุดสำหรับการเล่นคือเวลาที่เรากำลังทำงานทุกอย่างเสร็จแล้ว

เราควรจะให้เด็กคนอื่นๆ มาร่วมเล่นกับเราเสมอ และทำทุกอย่างที่เราสามารถทำได้เพื่อให้พวกเขามีความสุข

เราเองก็เช่นเดียวกันควรพยายามทำให้มีความสุขเมื่อเราทำงานร่วมกัน

ความสุข

หากว่าเราต้องการที่จะมีความสุข เราจะต้องจำไว้เสมอที่จะปฏิบัติตามคำสอนที่พระศาสดาทั้งหลายได้สอนเรา ในหนังสือเล่มนี้เราได้เรียนรู้บทเรียนต่างๆ ที่พระศาสดาทุกพระองค์ได้สอนเรา

เราทุกคนหัวเราะเมื่อเวลาที่มีความสุข หรือเวลาที่เราได้ยินเรื่องตลก แต่เราจะต้องไม่หัวเราะเยาะผู้อื่น หากว่าเราทำเช่นนั้นเราจะทำให้พวกเขาเสียใจ

เราควรระวังความประพฤติของเราเองให้ดี และจะต้องไม่ทำให้ผู้อื่นต้องเสียใจ ไม่สำคัญว่าคนผู้นั้นจะเป็นใครก็ตาม

เมื่อตัวเราเองมีความสุข เราควรพยายามทำให้ผู้อื่นมีความสุขด้วยเช่นเดียวกัน

ความสามัคคี

นิ้วมือของเราเพียงนิ้วเดียวจะไม่ใหญ่นัก เมื่อเราเทียบกับส่วนอื่นๆ ของร่างกายของเรา แม้แต่นิ้วมือที่เล็กที่สุดก็มีความสำคัญต่อเรา เราารู้สึกเมื่อเวลาที่นิ้วมือนั้นมีบาดแผล

คนทั้งหลายในโลกนี้ก็เปรียบเสมือนอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกาย เราจำเป็นต้องอาศัยความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เหมือนกับที่ร่างกายจำเป็นจะต้องประกอบด้วยอวัยวะต่างๆ ทุกส่วน

หากว่าผู้ใดในหมู่พวกเราได้รับความเดือนร้อน เราทุกคนควรจะช่วยเหลือเขาให้ดีที่สุด และทำให้เขามีความสุข

ภาษา

ในโลกนี้มีภาษายู่มากมายซึ่งแตกต่างกันไป บางครั้งคน 2 คนที่มาจากประเทศเดียวกันไม่สามารถที่จะเข้าใจซึ่งกันและกันได้ เพราะว่าเขาใช้ภาษาที่ต่างกัน ดังที่กล่าวมาแล้ว สิ่งนี้จะไม่สามารถช่วยให้เราสร้างมิตรภาพได้เลย

ผู้คนทั้งหลายจะต้องเลือกภาษาใดภาษาหนึ่งเพื่อใช้สอนในโรงเรียนทุกแห่งทั่วโลก นอกจากนั้นแล้วเราจะต้องเรียนภาษาเพิ่มเติมเพียงอีก 1 ภาษาเท่านั้น นอกเหนือไปจากภาษาของท้องถิ่นกำเนิดของเรา

เมื่อเราสามารถสนทนากับคนทุกคนในโลกนี้ได้ เราก็สามารถสร้างมิตรภาพกับทุกๆ คนที่เรามีโอกาสได้พบ

ดอกไม้ในสวนเดียวกัน

คนทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ ต่างก็มีรูปร่างลักษณะที่ไม่เหมือนกัน สีผิวของพวกเขาก็ต่างกัน บางคนมีผิวสีน้ำตาลหรือผิวสีดำ คนอื่นๆ มีผิวสีขาว สีแดง หรือสีเหลือง สีผมของเขาและสีของดวงตาก็อาจจะแตกต่างกันอีกด้วย

หากว่าเราทุกคนจะคิดว่าโลกนี้เปรียบเสมือนสวนดอกไม้ที่กว้างใหญ่ มนุษยชาติเปรียบเสมือนดอกไม้ที่มีสีอันแตกต่างกันในสวนแห่งนี้ สวนดอกไม้แห่งนี้จะดูสวยงามมากยิ่งขึ้น หากว่าเหล่าดอกไม้ในสวนจะมีสีสรรที่ต่างกัน

ขอให้คิดถึงตัวอย่างที่งดงามนี้เมื่อเวลาที่เราพบกับผู้คนที่รูปร่างลักษณะที่ไม่เหมือนกับตัวเรา

บทสวดมนต์สำหรับเด็ก

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดอบรมเด็กเหล่านี้ เด็กเหล่านี้คือพฤษชาติในสวนผลไม้ของพระองค์ คือบุปผาในทุ่งหญ้าของพระองค์ คือดอกกุหลาบในอุทยานของพระองค์ โปรดหลังฝนของพระองค์มาให้แก่พวกเขา โปรดให้ดวงตะวันแห่งสัจจะส่องแสงมายังพวกเขา โปรดให้สายลมของพระองค์พัดความสดชื่นมาให้พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับการอบรม จะได้เติบโตพัฒนาและงาดมุดผาด พระองค์คือพระผู้ให้ พระองค์คือพระผู้ทรงเห็นใจ

บทสวดมนต์และข้อความที่คัดมาทุกๆ บทที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ คัดมาจากธรรมเนียมของศาสนาบาไฮ